

СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНОГО РЕЖИМУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Актуальність дослідження. На теперішній час політична система в Україні знаходиться на стадії розвитку. Якість політичного життя країни та її форма управління часто фігурують під час обговорення можливих шляхів покращення політичної ситуації в Україні. Майбутні президентські та парламентські вибори надають актуальності питанню про те, яка краща система політичного режиму є найкращою для України. Велика кількість політиків та політичних партій мають намір змінити Конституцію та ще раз змінити політичний уряд. **Мета дослідження** - дослідити стан і тенденції розвитку політичного апарату в сучасній Україні. **Об'єкт дослідження** - процес процвітання політичної системи в нинішній Україні. **Предмет дослідження:** провідна думка руху політичного уряду в Україні. **Завдання дослідження:** розкрити тему розвитку політичної системи в сучасній Україні; виділити певну проблематику політичної системи. Велика кількість політиків та політичних партій мали намір переробити Конституцію та ще раз змінити політичний уряд, проте не завжди це було на користь країни. Все розпочалося після проголошення Україною незалежності. Політичний уряд на той час прагнув повністю відокремитися від авторитарно-тоталітарного режиму та перейти в стану демократичного суспільства. Проте процес був досить складний через кризи в економічних, політичних та соціальних галузях. За часів незалежної України у ній переважала прем'єр-президентська форма правління, за цієї системою парламент має змогу призначати та звільняти голову кабінету та міністрів. Проте, глава держави зберігає за собою низку важливих повноважень у правлінні країни. Президент подає до Верховної Ради імена кандидатів на посаду міністрів з різних галузей, керівників Служби безпеки та Генеральної прокуратури також має сильне право вето. Незважаючи на те, що президент не належить до жодної виконавчої гілки, проте в Україні він має сильніші конституційні повноваження ніж у інших країнах. У будь-якому разі, стабільної рівноваги розподілу влади не було досягнуто в політичній системі України що, можливо не дивно з огляду на те, як часто змінюються правила політичного уряду в країні [1, с. 331]. Розподіл виконавчої влади між двома політичними інститутами, які мають приблизно однакову силу, являється не легкою справою. При поділі влади часто виникають багато конфліктів між керівниками та парламентом. Конфлікти стають бурхливішими за відсутності більшості політичних осіб, які підтримують думку президента, але навіть в іншому випадку напружена ситуація існує завжди [3, с. 214-215]. Політична не стабільність шкодить рівню довіри до представників політичного уряду та держави в цілому. Люди не в відомі перед наближеними виборами кого краще обирати, щоб політики встановили нову, правильну та з відповідним розвитком для нашої країни політичну систему. Через напівпрезидентські форми правління, рівень прихильності у людей знижується до уряду та парламенту. Можливо, з часом будуть складені певні незмінні політичні традиції та очікування, а більш вмілі політики зможуть це підтримати та уникати конфліктів на політичні теми. Однак, спираючись, на теперішню ситуацію, що конфлікти все частішають можна спостерігати, що проблема зберігається і ґрунтується на усіх установах. Подвійність виконавчої влади також вносить свої певні корективи. Не уточнений розподіл обов'язків ускладнює притягнення виборців до відповідальності політиків. Іншою проблемою є відсутність прозорості щодо ролі президента у формуванні політичної коаліції. Участь президента жодним чином не регламентована, тому виникають підозри про правильність походження інструментів для отримання парламентської підтримки для президента [2, с. 77-79]. **Висновок.** Отже, поняття «Політичний режим» включає в себе не тільки політичну систему та державу, а і усе суспільство в цілому. Відповідно до цього, розрізняють дві види суспільства. Демократичне суспільство – це у якому існує політично демократичний режим. Також ще існує недемократичне суспільство – це у якому процвітає авторитарний або тоталітарний політичний режим.

Список використаних джерел

1. Шляхтун П. П. Політологія: історія та теорія: підруч. для студ. вищ.навч. закл. / П. П. Шляхтун. К.: Центр учбової літератури, 2015. 471 с.
2. Баранівський В. Ф. Політологія [Текст]: підручник / В. Ф. Баранівський; Нац. акад. упр. Київ: НАУ, 2016. 235 с.
3. Політологія Кн.перша: Політика і суспільство. Кн. друга: Держава і політика / А. Колодій, Л. Климанська, Я. Косміна, В. Харченко. К.: Ельга, Ніка-Центр, 2003. 664 с.